

Z orzecnictwa. Warunki zabudowy w sąsiedztwie cmentarza

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 06, maj 2022 14:32

Przemysław Matysiak

Odsłony: 3320

Uzgadniając warunki zabudowy w sąsiedztwie cmentarza Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny powinien wskazać zagrożenia dla wnioskowanej inwestycji i uzasadnić podstawy faktyczne do zastosowania § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze – wskazał WSA w Olsztynie.

W okolicznościach niniejszej sprawy sąd badał skargę na postanowienie Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego odmawiające uzgodnienia warunków zabudowy. PPIS w drodze postanowienia uzgodnił projekt decyzji pod warunkiem posadowienia zabudowy w odległości minimum 50 m od granicy istniejącego cmentarza. W wyniku zażalenia strony skarżącej PWIS uchylił przedmiotowe postanowienie i odmówił uzgodnienia projektu decyzji o warunkach zabudowy dwóch budynków mieszkalnych jednorodzinnych zlokalizowanych w sąsiedztwie zamkniętego cmentarza.

Sąd podniósł, że w realiach sprawy uzgodnienie projektu decyzji w przedmiocie warunków zabudowy było wymagane z uwagi na położenie terenu inwestycji w sąsiedztwie cmentarza. Rozstrzygnięcia wymaga, czy przepis § 3 ust. 1 rozporządzenia obowiązuje w sytuacji, gdy cmentarz został formalnie zamknięty, a ostatni pochówek na tym cmentarzu miał miejsce 65 lat temu. Cytowany przepis stanowi, że odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studni, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociagową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone. W orzecnictwie sądów administracyjnych niesporne jest, że przepis ten określa zarówno w jakiej odległości od innych terenów, w tym terenów o zabudowie mieszkaniowej, mogą być lokalizowane nowe cmentarze, jak i w jakiej odległości od istniejących cmentarzy może być lokalizowana inna zabudowa, w tym zabudowa mieszkaniowa. Przyjmuje się powszechnie, że przepis ten ma zastosowanie nie tylko do cmentarzy nowobudowanych, ale również do istniejących, a także do lokalizowanej w ich sąsiedztwie zabudowy.

Zatem organ inspekcji sanitarnej (jako organ uzgadniający) nie może ograniczyć się wyłącznie do przywołania treści przepisu, ale z racji sprawowanej funkcji zapobiegawczego nadzoru sanitarnego powinien jednoznacznie określić, czy lokalizacja zabudowy stwarza jakiegokolwiek zagrożenie sanitarne z uwagi na jej położenie w strefie określonej w ww. rozporządzeniu.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, sygn. akt II SA/Ol 172/22. Orzeczenie jest nieprawomocne.

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl